

nem nullam tanto criminis prætexendam, & paucula alia, sed multa cum autoritate locutus, quæ viro militari pro facundia, secedere jussit, postridieque secum Dubliniam versus abduxit, inde in Angliam ad Reginam Elizabetham adducturus, ut pro arbitrio de illo stateret. Interea autem optima illa Princeps paulo postquam per nuntios acceperat (ne quid gloriæ suæ deeslet) hanc rebellionem esse extinctam, quæ illam anxiā habuerat, in cœlestem patriam pie placideque emigravit.

Ita bellum Hibernicum, imo potius rebello Comitis Tir-Oen ex privatis simultatibus ambitione intermixtis cepta, contemptu principio & parsimonia ex Anglia fota, prætextu libertatis & religionis Romanæ restau-

randæ per universam Hiberniam diffusa, prævis Anglorum æmulationibus, veteranorum avaritia, subdolis Comitis artibus, & simulatis submissionibus, impeditissima locorum difficultate, desperato hominum genere magis pedibus quam armis tuto protracta; levi nonnullorum credulitate, & aliorum qui autoritate valebant occulto favore, uno & altero eventu prospero, Hispano stipendio, Hispano-que milite confirmata octavo postquam eru- perat anno, auspiciis Elizabethæ Divæ Memoriæ, ductu Proregis Caroli Blunt Baronis Montoy (quem postea hoc nomine Rex Iacobus Comitis Devoniarum titulo honoravit) felicissime confecta est, & pax, ut speramus, immota constabilita.

H I B E R N I C O R V M M O R E S, V E T E R E S E T R E C E N T E S.

Hiberni-
corum
mores.

Tonus nunc postulat ut de gentis hujus moribus ali- quid attexam, & attexam sane quod ad veteres spe- etat ex veteribus, quod ad recentes ex quodam recentiori scriptore cum docto- tum sedulo, qui hæc accu- ratissime adnotavit.

De veteribus Hibernicis cum illi ut reliquæ in hoc tractu omnes gentes barbaræ essent & immanes, hæc veteres prodiderunt.

Strabo in libro quarto: *De Hibernia nihil certi habeo quod dicam, nisi quod incole ejus Britanni sunt magis aggressores, qui ē humanis vescuntur carnibus, ē plurimum cibi vorant: ē pro honesto ducunt pa- rentum mortuorum corpora comedere, ac palam con- cumbere non cum aliis modo mulieribus, sed etiam cum matribus ē sororibus. Quæ quidem ita referimus, ut fide dignis harum rerum testibus desiruti. Sane carni- bus humanis vesci Scythicum esse fertur; idque usur- passe etiam obfidionum necessitatibus urgentibus Galli, Hispani, aliquæ plures feruntur.*

Pomponius Mela in libro tertio: *Cultores in- conditi sunt, ē omnium virtutum ignari, pietatis ad- modum expertes.*

Solinus cap. xxiv. *Sanguine interemptorum hau- sto prius vultus oblinunt, fas ē nefas eodem animo ducunt. Puerpera si quando marem edidit pri- mos cibos gladio imponit mariti, inque os parvuli sum- mo mucrone auspicium alimentorum leviter infert, ē gentilibus votis optat, non aliter quam in bello, ē inter arma mortem appetat. Qui student cultui, den- tibus mari nantium belluarum insigniunt ensim capu-*

los, candicant enim ad eburneam candidatem. Nam pra- cipua viris gloria est in armorum tutela.

Sed hæc vetustiora. Medii temporis mores sparsim Giraldus Cambrensis & ex eo alii: nunc autem recentiores ex recentiori illo viro studioso habe & suis ipsius verbis, qui nomine ut colligo I. Good, educatione Oxoniensis, profesione Sacerdos, & qui juventutem Limirici erudiit circa annum MDLXVI. Primum tamen paucis proponam quod modo promisi, de ratione juris administrandi inter mere Hi- bernicos.

Magnates, quorum nominibus quarta voca- lis ob eminentiam & excellentiam præponitur, ut O-Neal, O-Rork, O-Donell, &c. & cæteri qui Mac præfixum gerunt jus suum habent pe- culiare, quo superbissimo vivunt dominatu & in subditorum fortunas tributis, exactiōibus, o nobi- penitiationibus militesque Gallogassios, scilicet, lissimorum Kearnos & Equites quos alant illis imponendo nomini- bus in Hi- bernia ob excellen- tiām præ- fixum.

Habent hi Magnates suos Iuridicos, quos ut Gothi suos Bellagines dixerunt, Breahans vo- cant, qui indoctissimum hominum genus sta- tis quibusdam diebus edito aliquo & præcelso colle inter litigantes jus dicunt vicinis. Coram quibus actores queribunda voce injurias illatas conqueruntur, rei inficiatione negant; si manifesto in furto teneantur aut reddendum, aut multatæ pensandum pronuntiant. Habent etiam hi magnates suos Historicos qui res gestas

* *mon. ap. in Epistro- me, id est, Herbis ve- scentes.*